

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะนี้ลูกได้ยืมสิ่งที่แท้จริงจากพ่อที่แท้จริงและเข้ามาสู่แสงสว่าง หน้าที่ของลูกคือการพาทุกคนออกจากความมืดและพาพวกเขาไปสู่ความสว่าง

คำถาม: เมื่อลูกให้ความรู้แก่ใคร ลูกควรจะทำอย่างไรอย่างแน่นอน?

คำตอบ: จงทำให้ปากของลูกพูดว่า “บาบา บาบา” อยู่เสมอ เพราะด้วยการทำเช่นนี้ สำนักของ “ของนั้น” จะจบสิ้นลง มรดกจะได้รับการจดจำด้วยเช่นกัน เมื่อมีการพูดว่า “บาบา” ความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจะจบสิ้นลง ถ้าใครบางคนพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ให้ถามเขาว่า พ่อจะสามารถอยู่ในทุกคนได้อย่างไร ?

เพลง: ผู้คนของทุกวันนี้อยู่ในความมืดมิด

โอม ซานติ ลูกๆ พูดอะไรและพวกเขาเรียกใครว่า “โ้อ มหาสมุทรแห่งความรู้! โ้อ พระอาทิตย์แห่งความรู้! บาบา”? พระเจ้าเรียกว่า บาบา พระเจ้าคือพ่อและดังนั้นลูกทั้งหมดคือลูกๆ ลูกพูดว่า “ขณะนี้พวกเราได้ตกอยู่ในความมืด พาเราไปสู่แสงสว่าง!” ด้วยการพูดว่า “บาบา” นั่นก็พิสูจน์ว่าลูกกำลังเรียกหาพ่อ เมื่อลูกพูดคำว่า “บาบา” ลูกจะมีประสบการณ์ของความรักเพราะมรดกนั้นได้รับมาจากพ่อ เพียงแค่พูดว่า “อิศวร” หรือ “พระเจ้า” ไม่ได้มีความหวานชื่นของมรดกของพ่อ ด้วยการพูดว่า “บาบา” ลูกจะจดจำมรดกของลูกได้ ลูกร้องเรียกหา “บาบา เราตกอยู่ในความมืด! มาและจุดตะเกียงของเราด้วยความรู้!” นี่เป็นเพราะแสงของดวงวิญญาณได้ดับลง เมื่อใครตาย ผู้คนก็จุดตะเกียงไว้เป็นเวลา 12 วัน บางคนจะตื่นตลอดทั้งคืนเพื่อให้แน่ใจว่าตะเกียงจะไม่ดับลง พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ผู้คนของบาร์ดเคย์อยู่ในแสงสว่าง นั่นคือในกลางวัน แต่เวลานี้ลูกอยู่ในเวลากลางคืน เป็นกลางวัน 12 ชั่วโมงและกลางคืน 12 ชั่วโมง นั่นคือประเด็นที่มีขีดจำกัด กลางวันและกลางคืนนี้ไร้ขีดจำกัด เรียกว่ากลางวันแห่งบราห์มา ยุคทองและยุคเงิน และกลางคืนของบราห์มาคือยุคทองแดงและยุคเหล็ก มีความมืดในเวลากลางคืนที่ผู้คนเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว พวกเขาเร่รอนไปทั่วในทุกหนแห่งเพื่อเสาะแสวงหาพระเจ้า แต่พวกเขาไม่สามารถบรรลุถึงพระเจ้าได้ พวกเขาแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะบรรลุถึงพระเจ้า ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง นั่นคือเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มต้นขึ้น มีการสร้างเรื่องราวเกี่ยวกับดาเซรา (การเผาวัน) ด้วยเช่นกัน พวกเขาสร้างเรื่องราวด้วยจินตนาการของจิตใจด้วยเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่นพวกเขาสร้างภาพยนตร์และละคร ฯลฯ ศรีมัททวาทิกัตคือสัจจะ ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ และให้อาณาจักรแก่ลูก แล้วพวกเขาก็ได้สร้างเรื่องราวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไวยาสนเขียนกัตะนั้นคือเขาได้สร้างเรื่องราวขึ้นมา ขณะนี้ลูกกำลังรับฟังสิ่งที่แท้จริงจากพ่อ ลูกควรพูดว่า “บาบา บาบา” อย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณสูงสุดคือบาบาของเรา ท่านคือผู้สร้างโลกใหม่และดังนั้นเราควรได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่านอย่างแน่นอน ในขณะที่กำลังมีประสบการณ์ของ 84 ชาติเกิด เราเข้ามาสู่นรก พ่ออธิบาย: ลูกๆ ผู้คนของบาร์ดเคย์เป็นของสุริยวงศ์และจันทราวงศ์ เมื่อลูกเป็นนายของโลกจะไม่มีศาสนาอื่น นั่นเรียกว่าสวรรค์ดินแดนแห่งกฤษณะ ที่นั่นคือดินแดนของปีศาจ บัพดาตาได้เตือนลูกว่าเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เพียงพ่อเท่านั้นไม่ใช่คนคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบและเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เจ้าสาวทั้งหมดมีเพียงพระเจ้าผู้เดียวที่เป็นเจ้าบ่าว ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงสับสนเมื่อพวกเขาถูกถามว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณคือใคร พวกเขาตอบว่า: เราไม่รู้ โ้อ ดวงวิญญาณ! แต่ลูกดวงวิญญาณจะรู้จักพ่อของลูกได้อย่างไร? พวกเขาพูดถึงพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ แต่เมื่อลูกถามพวกเขาว่ารูปและนามของท่านคืออะไรหรือพวกเขาตระหนักรู้จักท่านได้หรือไม่ พวกเขาบอกว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อของลูกๆ นั้นจะสามารถอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้หรือไม่? ผู้คนกลายเป็นคนไม่รู้คิดอย่างมากด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจของราวัน สำนักที่เป็นร่างคือกิเลสอันดับหนึ่ง พวกเขาไม่มีศรัทธาว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่า: ฉันคือคนนั้นคนนี้ สิ่งนั้นหมายถึงร่างกาย ในความเป็นจริงพวกเขาไม่รู้ว่แท้จริงแล้วพวกเขาเป็นใคร “ฉันเป็นผู้พิพากษา ฉันเป็นสิ่งนี้” พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “ฉัน” แต่นั่นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง “ฉัน” และ “ของนั้น” เป็นสองสิ่งที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ดวงวิญญาณไม่ดับสูญและร่างกายดับสูญ มีการตั้งชื่อให้แก่ร่างกาย ดวงวิญญาณไม่ได้รับการตั้งชื่อ พ่อพูดว่า: ชื่อของพ่อคือชีวา ผู้คนแม้กระทั่งเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ผู้ที่ปราศจากตัวตนจะสามารถมีวันเกิดได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้ว่าท่านเข้ามาในใคร ชื่อของทุกดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ ชื่อของพ่อสูงสุดคือชีวาและที่เหลือของทั้งหมดคือขาลีแกรม ดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกๆ และชีวาคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านคือพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ทุกคนร้องเรียกหาท่าน มาและชำระเราให้

บริสุทธิ์! เรากำลังประสบกับความทุกข์! ดวงวิญญาณร้องเรียกหา ลูกทุกคนจดจำท่านเมื่อพวกเขาตกอยู่ในความทุกข์ ในขณะที่เมื่อลูกคนเดียวกันนั้นอยู่ในความสุขก็ไม่มีใครจดจำท่าน เป็นราวันที่ทำให้ลูกไม่มีความสุข พ่ออธิบายว่า: ราวันนี้คือศัตรูเก่าแก่ของลูก นี่คือการละเล่นของละครที่ถูกสร้างขึ้น ดังนั้นขณะที่ทั้งหมดอยู่ในความมืด เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ้ พระอาทิตย์แห่งความรู้ มาและพาเราไปสู่แสงสว่าง! เมื่อบาร์ตเป็นดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครร้องเรียกหาที่นั่นไม่มีสิ่งใดขาด ที่นั่นพวกเขาเฝ้าแต่เรียกหา: โอ้ ผู้ประทานความสงบ! พ่อมาและอธิบายว่าความสงบคือศาสนาดั้งเดิมของลูกและพวงมาลัยรอบคอของลูก ดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกไปจากดินแดนแห่งความสงบสู่ดินแดนแห่งความสุขที่ซึ่งไม่มีอะไรเลยนอกจากความสุข ลูกไม่ต้องร้องให้ออกมาด้วยความทุกข์ เป็นเมื่อผู้คนอยู่ในความทุกข์เท่านั้นที่พวกเขาเรียกร้อง: ขอให้มีความเมตตา! บาบา ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ได้โปรดมา! ชีพบาบา บาบาที่แสนหวาน โปรดมาอีกครั้ง! ท่านมาอย่างแน่นอน เหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ศรีฤกษ์ณะคือเจ้าชายแห่งสวรรค์ วันเกิดของเขาได้รับการเฉลิมฉลองเช่นกันแต่ไม่มีใครรู้ว่าฤกษ์ณะมาเมื่อไร เราได้และฤกษ์ณะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์เมื่อพวกเขาแต่งงาน ไม่มีใครรู้อะไร มนุษย์เฝ้าแต่ร้องเรียกหา: โอ้ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ! อัจชะ พวกเขาวารูปและนามของท่านคืออะไรและพวกเขาจะพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม! โอ้! ลูกพูดว่าท่านคือพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ แล้วลูกพูดว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม! ท้องฟ้าเป็นอวกาศแต่มีชื่อ“ท้องฟ้า” ลูกพูดว่าลูกไม่รู้จักนามหรือรูปของพ่อ อัจชะ ลูกรู้จักตนเองหรือไม่? ใช่ ฉันเป็นดวงวิญญาณ อัจชะ นามและรูปของดวงวิญญาณคืออะไร? พวกเขาบอกว่าดวงวิญญาณแต่ละดวงคือดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณไม่สามารถอยู่เหนือรูปและนาม ดวงวิญญาณเป็นจุดเหมือนดวงดาวที่อาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก ดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบนที่กไว้ในตัวเขา เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เหตุนี้เองเตาอบเจ็ดวันจึงได้รับการจดจำ อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นในยุคทองแดงและนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาภิเลสก็คงอยู่ ลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ ขณะนี้ทุกคนถูกบดบังและกลับมานั่งเกลียด เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ้ พระอาทิตย์แห่งความรู้ได้โปรดมา! มาพาเราไปสู่แสงสว่าง! มีคำกล่าวไว้ว่า: เมื่อสัตกฐาให้น้ำมันแห่งความรู้ ความไม่รู้ (ความมืด) ก็หายไป สติปัญญาจดจำพ่อ ไม่ได้มีการกล่าวไว้ว่า: เมื่อฐาให้น้ำมัน มีฐามากมายแต่ไม่มีใครที่มีความรู้; พวกเขาไม่ได้รับการจดจำ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน ดังนั้น จะมีใครให้ความรู้ได้อย่างไร? ผู้รู้พูดว่ามีหนทางมากมายที่จะพบพระเจ้า การศึกษาคัมภีร์ การสร้างไฟบูชาโยก การทำทาปาเซีย ฯลฯ ทั้งหมดนั้นล้วนเป็นหนทางที่จะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อต้องมาด้วยตนเอง มีพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น บราห์มา วิชาญและซางก้าเป็นเทพ พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า พ่อของพวกเขาคือชีวา เมื่อผู้คนอยู่ที่นั่น พ่อของปวงชนจึงต้องอยู่ที่นั่นใช่ไหม? ชื่อที่ถูกเขียนคือ “สถาบันประชาบิดาบราห์มากุมารี” (Prajapita Brahma Kumaris Institution) ดังนั้น ลูกคือลูกๆ มีบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย มรดกได้รับจากชีวา ไม่ใช่บราห์มา มรดกนั้นได้รับจากดาต้า (ปู่) ท่านนั่งที่นั่นและทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสวรรค์ผ่านบราห์มา ท่านนำลูกๆ มาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ลูกๆ พูดว่า: บาบา ฉันเป็นของท่าน ฉันประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันจากท่าน ดินแดนของวิชาญได้รับการก่อตั้งผ่านบราห์มา ชีพบาบาสอนราชาโยคะแก่ลูก ก็ตะคือหนทางที่สูงส่งจากพระเจ้า มีพระเจ้าผู้ปราศจากตัวตนผู้เดียวเท่านั้น พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณอยู่อย่างแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลานาน เป็นผู้คนของบาร์ตที่ได้อยู่อย่างแยกห่างเป็นเวลานาน ไม่มีศาสนาอื่นใด ลูกคือผู้ที่ถูกแยกห่างก่อน ลูกแยกจากพ่อและมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก บาบาพูดว่า: โอ้ ดวงวิญญาณ! ขณะนี้จดจำฉัน พ่อของลูก! นี่คือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง, ไฟของโยคะ ภาระของบาปบนศีรษะของลูกจะถูกเผาไปในไฟของโยคะนี้ โอ้ ลูกๆ ที่แสนหวาน! ตั้งแต่ยุคทองลูกเข้ามาสู่ยุคเหล็ก เวลานี้จดจำพ่อ! นี่คือนี่ที่สติปัญญาของลูกต้องทำ ลีมร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างของลูกทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ลูกคือดวงวิญญาณและนั่นคือร่างกายของลูก เป็นดวงวิญญาณที่พูดว่า: “ฉัน, ฉัน” ราวันทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว นั่นคือบาร์ตที่บริสุทธิ์และบาร์ตที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่อลูกไม่บริสุทธิ์ลูกร้องเรียกหาพ่อว่าลูกต้องการอาณาจักรของราม พวกเขาพูดสิ่งนี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้น พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่ให้ความรู้แก่ลูก เพียงพ่อที่มาและให้มรดกแก่ลูกในหนึ่งวินาที เวลานี้ลูกเป็นของพ่อเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของสุริยวงศ์และจักรวรรดิของลูก ลูกกลายเป็นอมตะในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นลูกจะไม่พูดว่าคนนั้นคนนี้ได้ตายไปแล้ว ไม่มีความตายก่อนวัยอันควรในยุคทอง ลูกเอาชนะความตายและไม่มีมารกล่าวถึงความทุกข์ นั่นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า: พ่อให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูก มีสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายเพื่อความสะดวกสบายที่นั่น ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้สร้างวัดเช่นนั้น! แม้กระทั่งในเวลานั้นพวกเขามีความมั่งคั่งอย่างมาก ดูสิว่าบาร์ตเคยรุ่งเรืองแค่ไหน! ดวงวิญญาณที่เหลือนี่ทั้งหมดอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกๆ ได้มาเพื่อที่จะรู้ว่าขณะนี้บาบาที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดกำลังก่อตั้งสวรรค์ ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดคือชีพบาบาแล้วก็มีบราห์มา วิชาญและซางก้าซึ่งอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน หลังจากนั้นก็มี

โลกนี้ ลูกๆ ได้รับหลุดพ้นในชีวิตด้วยความรู้ ได้รับการจดจำว่า: ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธา และการวางเฉย มีการวางเฉยในโลกเก่าเพราะลูกๆ จะได้รับอำนาจการปกครองของยุคทอง พ่อพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อผู้เดียวตลอดเวลา! ด้วยการจดจำพ่อ ลูกๆ จะมาหาพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ภาระของบาปบนศีรษะของลูกๆ จะถูกเผาไปด้วยไฟของโยคะ ให้นำร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดออกไปจากสติปัญญาของลูกๆ และจดจำเพียงพ่อผู้เดียว

2. แทนที่จะเรียกร้องหาหรือร้องไห้ออกมาในความทุกข์ จงอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของความสงบของลูก ความสงบคือพวงมาลัยรอบคอของลูก ห้ามใช้คำว่า“ฉัน”และ“ของฉัน”ในสำนึกที่เป็นร่าง มีความศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ให้นิมิตและเปลี่ยนสายตาและทัศนคติของดวงวิญญาณมากมายด้วยสายตาที่สะอาดบริสุทธิ์ของลูก

กล่าวกันว่า: โลกเปลี่ยนไปตามวิสัยทัศน์หรือสายตาของลูก ให้สายตาของลูกเป็นสะอาดบริสุทธิ์มากจนเปลี่ยนสายตา ทัศนคติ และสภาพของดวงวิญญาณใดๆ ไม่ว่าดวงวิญญาณนั้นจะตาโมกุนีหรือราโจกุนีเพียงใด ใครก็ตามที่มาอยู่เบื้องหน้าลูก พวกเขาจะรู้จักสามโลกและเรื่องราวทั้งชีวิตของพวกเขาผ่านดริชตีของลูก นี่คือนิยามที่หมายถึงการพาใครบางคนไปอยู่เหนือด้วยการมองเพียงแวบเดียวของลูก ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกจะไม่รับใช้ด้วยความรู้ งานรับใช้นี้ก็ดำเนินต่อไป

คติพจน์: รูปของความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติคือสัจจะ นี่คือความสูงส่ง

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สร้างสมคุณธรรมของความอ่อนหวานและความถ่อมตนเพื่อกลับมายิ่งใหญ่

คุณธรรมของความอ่อนหวานและความถ่อมตนสอนให้ลูกก้มลง มากเท่าที่ลูกก้มลงสันสการ์และความคิดของลูกก็จะก้มลง โลกก็จะยิ่งก้มลงต่อลูกมากตามนั้น การก้มลงหมายถึงการทำให้ผู้อื่นก้มลงต่อลูก จงก้มลงต่อสันสการ์ของลูกด้วย ต้องไม่มีความคิดแม้กระทั่งว่า คนอื่นควรก้มลงต่อฉัน! เมื่อลูกก้มลง ทุกคนอื่นก็จะก้มลงตาม ลูกๆ ผู้ที่รับใช้ผู้อื่นสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อพวกเขาก้มลงต่อทุกคนเท่านั้น